

1

Jonathan Harker

El tren va arribar a Bistrita,
una població de la regió de Transsilvània, a Romania.
Era un poble molt petit, situat al costat d'un riu.

Quan el tren es va aturar,
Jonathan Harker va baixar del vagó.
Estava molt cansat:
quin viatge tan llarg, de Londres a Transsilvània!

Havia d'anar a l'hostal La Corona d'Or,
que va trobar fàcilment.
L'edifici era molt bonic,
i l'hostalera, molt amable.

Tenia la cara vermella i uns ulls alegres:
semblava una pagesa
com les que havia anat veient des del tren,
mentre travessava aquella regió.

Després de sopar, Jonathan li va demanar:

—Sap on és el castell del comte Dràcula?

La dona se'l va quedar mirant, espantada.

—Ha d'anar al castell del comte Dràcula?
—va preguntar.

—Sí —va respondre el jove—. Per negocis.

L'hostalera se'n va anar sense dir res.
Jonathan no va entendre què li passava.

Aquella nit va dormir molt.
Mentre esmorzava,
la dona li va donar una carta.

—Ha arribat això per a vostè, de part del comte
Dràcula —li va dir. I se'n va anar de seguida,
com si aquella carta fos del mateix dimoni.

La carta deia:

«Estimat amic,
Benvingut a Transsilvània. Descansi bé aquesta nit
i demà a la tarda agafi la **diligència**
que va cap a Bucovina.
A mig camí, s'aturarà.
Un carruatge l'estarà esperant per dur-lo
al meu castell.
Bon viatge,
Dràcula»

Una **diligència**
és un carruatge
gran per
transportar
viatgers.

Quan va ser l'hora, Jonathan va sortir de l'hostal
per anar a buscar la diligència.
Darrere seu va sortir l'hostalera,
que se'l va mirar amb tristor.
Es va treure una creu que duia al coll
i la va penjar al coll del noi.

—Que Déu el protegeixi! —li va dir.

«De què m'ha de protegir?»,
es va preguntar Jonathan.